

že přiznání výchovného podle § 144 odst. 2 bodu 1 lit. b) zák. č. 103/26 na posluchače lékařské fakulty III. semestru nelze činiti závislým na podání průkazu o výkonu kolokvijních nebo i jednotlivých zkoušek I. rigorosa v rozsahu, potřebném pro úplné či částečné osvobození od školného. Požaduje-li žal. úřad přesto průkaz takový, jde nad rámec zákona a stanoví podmínky, jež z platného právního řádu vyvoditi nelze.

Za tohoto stavu věci bylo nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. pro ss.

Č. 10.091.

Zaměstnanci veřejní: Učitelstvo: * Nárok na vyšší čínovné ve smyslu § 12 odst. 8 plat. zák. č. 103/26, resp. § 8 odst. 2 uč. zák. č. 104/26 není vyloučen, zanechal-li státní zaměstnanec, resp. učitel, nastoupiv službu v novém působišti, své dítě za účelem školního neb jiného odborného vzdělání ve svém dosavadním rodinném bytě v předchozím působišti.

(Nález ze dne 24. října 1932 č. 13.435/30.)

Věc: František Ř. v P. proti ministerstvu školství a národní osvěty o čínovné.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Podáním z 18. prosince 1926 žádal st-l, který byl dekretem zř-y v Praze z 28. srpna 1926 ustanoven ředitelem občanské a obecné školy v B., za poukázání čínovného podle skupiny C, které mu náleží na základě § 8 odst. 2 zák. č. 104/26 ve spojení s §em 12 odst. 8 zák. č. 103/26, poněvadž vydrží svou dceru Marii, žákyni III. tř. státní reálky v P., za účelem studií na bytě mimo své bydliště.

Zřr zamítla tuto žádost výnosem z 19. února 1929 z důvodu, že nejsou splněny podmínky ustanovení § 12 odst. 8 zák. č. 103/26 a čl. 30 prov. výnosu k učitelskému zákonu, neboť dcera jmenovaného »nebydlí mimo jeho domácnost«.

Z tohoto výnosu se st-l odvolal. Min. škol. nař. výnosem zamítlo toto odvolání z důvodů výnosu zř-y a z těchto dalších důvodů: st-l neodhlásil své rodiny vůbec k přestěhování z P. do B., neohlásil své příslušníky rodinné k nastěhování do B. a dceru Marii nikdy »na bytě« v P. nevydržoval, ta bydlila stále, totiž s matkou, v P. v rodinném bytě, který st-l měl najatý již jakožto odborný učitel v P., dále jakožto ředitel škol v B., a který nyní obývá jakožto byt naturální, jsa nyní ředitelem chlapecké školy občanské v P.

Rozhoduje o stížnosti podané na toto rozhodnutí, uvažoval nss takto:

Odstavec 8 § 12 zák. č. 103/26, který platí podle § 8 odst. 2 uč. zák. ve spojení s §em 76 zák. č. 103/26 obdobně pro učitelstvo obecných a občanských škol, stanoví: »Úředníku s čínovným skupiny míst D, který jest nucen dítě, na něž mu přísluší výchovné (§ 144) a jež s ním žije ve společné domácnosti, vydržovati na bytě za účelem školního nebo jiného

odborného vzdělání mimo své bydliště, náleží až do ukončení tohoto vzdělání, a to i za prázdniny, činovné podle skupiny míst C.»

Přiznání výhody této jest tudíž, nehledíc k tomu, že tu musí býti nárok na výchovné na dítě, žijící s úředníkem (učitelem) ve společné domácnosti, vázáno podmínkou, aby úředník (učitel) ten byl nucen vydržovati dítě na bytě za účelem vzdělání mimo své bydliště.

St-l tvrdí, že tato podmínka u něho jest splněna, neboť měl ode dne 1. října 1926, kdy nastoupil místo ředitele škol v B., tam své bydliště, kdež se zdržoval, noclehoval a stravoval, kdežto dcera jeho bydlila v P., kdež navštěvovala reálku. Že tam s ní přebývala i manželka st-lova, jelikož nechtěli dítě ponechat u cizích lidí, nemůže prý st-lovu nároku na zvýšené činovné podle zákona býti na újmu.

Žal. úřad nepopírá, že st-l měl své bydliště v B., nýbrž odepřel st-li poukázati vyšší činovné jedině proto, že prý svou dceru, konající, jak nesporno, studium na reálce v P. a bydlící za tímto účelem v P. — mimo otcovo bydliště —, nevydržoval »na bytě«, neboť st-lova »rodina«, t. j. manželka s dcerou, zůstaly prostě v dosavadním rodinném bytě v P., jenž byl i nadále domácností st-le, resp. jednou ze dvou jeho domácností, kteréž měl po svém jmenování a nastěhování do B. Úřad tu zřejmě vycházel z názoru, jakoby svrchu vytčený předpoklad vydržování »na bytě« byl splněn toliko, bydlí-li dítě odloučeno od svých rodičů u cizích lidí.

Avšak nss neshledává správným takovýto výklad zákona, neboť ustanovení 8. odstavce § 12 zák. č. 103/26, požadavek, aby dítě, žijící jinak se svým otcem — úředníkem, resp. učitelem — ve společné domácnosti, bylo jinde »na bytě«, zcela přesně vymezuje, kladouc jedině podmínky, aby oddělené bydlení dítěte bylo v jiném místě, než jest bydliště otcovo, a aby toto bydlení dítěte bylo spojeno se zvláštními náklady vydržovacími, zřejmě činí za byt, odděleným stravováním a j., kterýchžto předpokladů žal. úřad v konkrétním případě nepopírá. Uvedené zákonné ustanovení podle své jasné stylisace chce úředníku (učiteli) poskytnouti vyšším činovným náhradu za skutečné větší výlohy, spojené s nutným vydržováním dítěte mimo bydliště otcovo, aniž lze v řečeném ustanovení zákonném naléztí podklad pro to, že by ubytování dítěte musilo býti provedeno v bytě cizích lidí, resp. nesmělo býti zařízeno tím způsobem, aby úředník (učitel), nastoupiv službu v novém působišti, kamž byl jmenován, zanechal své dítě za účelem školního nebo jiného odborného vzdělání ve svém dosavadním rodinném bytě v předchozím působišti, kdež právě jsou podmínky pro takové vzdělávání dítěte. — — —

Č. 10.092.

Mimořádná opatření poválečná: Jak jest naložiti s výtěžkem docíleným prodejem zboží (zápalek) patřícího neznámému majiteli, které bylo po převratu místním Národním výborem na dráze zabaveno a odevzdáno obci k prodeji?

(Nález ze dne 25. října 1932 č. 10.738.)